

TVP Info: obiektywnie już było

Niedawna wizyta Nancy Pelosi na Tajwanie postawiła świat na progu wojny światowej. Było do niej już tak blisko, że część poważnych mediów światowych relacjonowała lot, lądowanie i wizytę przewodniczącej Izby Reprezentantów w czasie rzeczywistym minuta po minucie, spodziewając się rozpoczęcia poważnego konfliktu. Na szczęście wystrzały nie padły, przynajmniej jak na razie, świat odetchnął. Przynajmniej na razie. Opisuję to tak drobiazgowo, by przypomnieć, jak ważne to było wydarzenie i jak wiele osób oczekiwało od mediów tego, co jest ich psim obowiązkiem: relacjonowania przebiegu wydarzeń.

TVP Info z właściwym jej opóźnieniem opowiedziało dzisiaj o wizycie Pelosi i napięciu wokół niej, ale nie po to, by dokonać analizy tej całej sytuacji, nie. Portal rządowej telewizji skarcił inne media, że śmiały dostarczyć odbiorcom inne fakty niż tylko te, które TVP Info uważa za jedynie słuszne. Opisując całą sytuację TVP Info konkluduje: „Spór między Waszyngtonem i Pekinem od kilku dni jest jednym z najważniejszych tematów w mediach na całym świecie”. Po czym na jednym oddechu dodaje: „Zaskakujący może się wydawać zatem fakt, że portal Onet w piątek zdecydował się opublikować opinię ambasadora Chin w Polsce. W tekście pt. „Dlaczego Pelosi nie powinna była jechać na Tajwan” Sun Linjiang przekonuje, że „chińska strona nie może siedzieć bezczynnie”, a wizyta amerykańskiej polityk na Tajwanie to „bezczelna ingerencja w wewnętrzne sprawy Chin”.

Onet zrobił więc to, do czego jest powołany: przedstawił opinię również drugiej strony, bo zdanie strony amerykańskiej zaprezentował wcześniej w oddzielnym tekście. Dla propagandystów telewizji rządowej to jest „zaskakujące”. Zaś podobną aktywność dziennika „Rzeczpospolita”, kwituje: „Co ciekawe, list chińskiego ambasadora w tym tygodniu publikowała także „Rzeczpospolita”.

Mam swoje oceny portalu Onet i nie są to oceny pochlebne, zapewniam. Lubię i szanuję „Rzeczpospolita”, choć często się z nią nie zgadzam. W tym jednak wypadku zrobiły to, co należało i czego od mediów oczekują ich odbiorcy: przedstawienia konkretnej sytuacji z obu stron. Dla TVP Info to wystarczyło, by wyrazić swoje fałszywe zdziwienie w tonie teorii spiskowych. Jeżeli dla TVP Info normalna robota zgodnie z podstawami dziennikarstwa (a zasada audiatur et altera pars – należy wysłuchać drugiej strony – jest jedną z fundamentalnych) jest powodem do cierpkiego zdziwienia, to świadczy o całkowitym upadku zasad zawodu.

Problem polega na tym, że TVP Info nie jest wyjątkiem. Relacjonowanie tylko jednej strony i jej narracji jest obecnie normą. Co czyni z pracowników mediów nie dziennikarzy, a pracowników propagandowego frontu. I w porządku, tylko po co robić to wszystko ozdabiając swoje agitki zapewnieniami, że walczyście o wolność słowa?

[Źródło](#)

Prezydent Kostaryki zniósł

obowiązek „szczepień” na COVID-19

Rodrigo Chaves Robles, niedawno wybrany prezydent Kostaryki zniósł 3 sierpnia br. obowiązujący w tym kraju przymus przyjęcia groźnego preparatu zwanego „szczepionką przeciwko Covid-19”.

„Od dzisiaj szczepionki nie są obowiązkowe” – ogłosił prezydent Rodrigo Chaves Robles podczas konferencji prasowej. „I dlatego wszelkie działania podejmowane przeciwko każdemu, kto nie chce się zaszczepić, są działaniami niezgodnymi z prawem”.

Chaves, który został wybrany w kwietniu 2022 roku, podzielił się podczas konferencji informacją, że chociaż sam został zaszczepiony i zachęca innych, aby również rozważyli „szczepienie”, jego stanowisko jest „fundamentalnie takie, że ludzie mają wolność wyboru”.

„Tak jak powiedziałem podczas kampanii wyborczej: jeśli nie chcesz [to masz wybór]. Mieszkańcy Kostaryki to nie bydło, które bijesz kawałkiem kija i zmuszasz do szczepienia” – oświadczył Chaves podczas konferencji prasowej.

Pomimo tej retoryki, prezydent Kostaryki podkreślił, że stanowisko jego administracji jest takie samo jak Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), Panamerykańskiej Organizacji Zdrowia (PAHO) i większości krajów świata, argumentując jednak, że wcześniejsze prawa zmuszające do obowiązkowego zaszczepienia się są „sprzeczne z międzynarodowymi

standardami”.

Chaves poparł swoje twierdzenie, podkreślając oświadczenie WHO z kwietnia 2021 r., w którym stwierdzono, że przymusy „szczepionkowe” „ingerują w wolność i autonomię jednostki” oraz że „trzeba zrównoważyć dobrobyt społeczności z indywidualnymi swobodami.”

Potępił również przepisy zmuszające do zaszczepienia się, jako naruszenie kostarykańskiego prawa, ponieważ, jak zauważył, członkowie kostarykańskiej Narodowej Komisji Szczepień i Epidemiologii (CNVE), kiedy wydawali decyzje o obowiązkowym szczepieniu, funkcjonowali w ramach wygasłych kadencji, czyniąc wszystkie ich działania po kadencji „nieważnymi”.

Podczas konferencji prasowej Chacón zaprzeczył jednak twierdzeniom, że obecny rząd Kostaryki jest „antyszczepionkowy”, wskazując, że jego członkowie byli „na bieżąco” z wymaganiami przyjęcia kolejnych dawek „szczepionek”.

Niestety, zniesienie obowiązkowych rygorów szczepionkowych jest krokiem podjętym zbyt późno, gdyż niemal każdy mieszkaniec Kostaryki przyjął już groźne preparaty. Jak dumnie oświadczył podczas swojej ostatniej konferencji prasowej ustępujący prezydent Carlos Alvarado, zgodnie z oficjalnymi danymi ponad 85% Kostarykańczyków „otrzymało co najmniej jedną dawkę, podczas gdy 79% miało dwie dawki, a 41% otrzymało третią szczepionkę.”

Zniesienie obowiązku nie rozwiązuje również sprawy odpowiedzialności osób wprowadzających i wykonujących te przepisy, a powoływanie się na „nieważność kadencji” jest po prostu drogą pozostawienia politycznego rozgrzeszenia poprzedników. Można sądzić, że nowy prezydent próbuje rozwiązać tę sprawę zamykając „błędy przeszłości” bez koniecznego rozliczenia winnych. Otwiera przy tym dalszą drogę do ingerencji ponadnarodowych instytucji, w rodzaju Światowej

Organizacji Zdrowia, która w coraz większym stopniu próbuje narzucać swoje wymagania państwom członkowskim.

Osobną kwestią jest pozostawienie nierozwiązanej kwestii zdrowotnej osób zaszczepionych, które przy upośledzonym „szczepionkami” organizmie, cierpią na mnożące się choroby.

Na podstawie: [Lifesitenews.com](https://lifesitenews.com)

Źródło: [Bibula.com](https://bibula.com)

Wojna a demokracja

Wskazanie wroga wewnętrznego pozwala kontestowanemu przywódcy zrównać swoich rywali politycznych z buntownikami, wichrzycielami, agentami zagranicznymi, lecz przydatne jest dlań również wskazanie wroga zewnętrznego i udawanie, że reaguje się na jego groźby: udając gwaranta najwyższych interesów narodowych, zyskuje się na majestacie. W oczach ludzi Zachodu taki klucz interpretacyjny wyjaśniałby zarówno to, że Władimir Putin zaostrzył represje wobec swoich przeciwników, jak i to, że w sprawie Ukrainy zwrócił się do Stanów Zjednoczonych o gwarancje bezpieczeństwa wiedząc, że nie zostaną spełnione. Jeśli jednak trzeba szukać prezydenta zainteresowanego militarną próbą sił, aby zahamować swoją rosnącą niepopularność, to Joseph Biden co najmniej tak samo dobrze pasuje do takiej roli, jak jego rosyjski odpowiednik...

Prasa amerykańska, której analizy natychmiast podchwyciły

media francuskie, wyjaśniła, że „demokratyczna Ukraina stanowiłaby strategiczne zagrożenie dla zbudowanego przez Putina państwa represyjnego. Mogłoby to zachęcić do działania siły prodemokratyczne w Rosji” [\[1\]](#). Kto jednak uwierzy, że wiatr wolności, wiejący z tak biednego i skorumpowanego kraju, jak Ukraina, w którym przeciwko dwóm głównym przywódcom opozycji prowadzone są postępowania sądowe, przestraszył Kreml? To nie przywiązanie władz w Kijowie do swobód obywatelskich zapewniło im również wsparcie wojskowe Turcji.

Lecz gromkie frazesy o zagrożonej demokracji, eskalacja militarna i opasłe budżety Pentagonu [\[2\]](#) nie są w stanie zjednoczyć republikańskich i demokratycznych członków Kongresu amerykańskiego, którzy cały czas ścierają się ze sobą, imitując powstanie lub wojnę domową. „Aby bronić pokoju za granicą, prezydent Biden powinien zaprowadzić tu trochę spokoju”, radzi nawet *Wall Street Journal*. „Opór stawiany Rosji jednoczy postępowych i konserwatywnych senatorów” [\[3\]](#). Krótko mówiąc, konflikt z Moskwą nieco poskromiłby przejawy wrogości politycznej w samych Stanach Zjednoczonych...

Nieobliczalna prezydentura Donalda Trumpa, dwukrotne postawienie go w stan oskarżenia przed Kongresem, nonsensy w rodzaju Russiagate, atak na Kapitol, oskarżenia o oszustwa lub manipulacje wyborcze podważyły pretensje Waszyngtonu do udzielania światu lekcji demokracji. Francis Fukuyama, przyznając, że jego przepowiednie o „końcu historii” się nie sprawdziły, wskazuje na „dwa kluczowe czynniki, których wtedy nie docenił”. Jednym z nich była właśnie „możliwość rozkładu politycznego rozwiniętych demokracji” [\[4\]](#). Tymczasem, alarmuje Fukuyama, podziały wewnętrzne w Stanach Zjednoczonych podważają moc odstraszającą Zachodu.

Jednak kilka miesięcy po fiasku interwencji Zachodu w Afganistanie, zakończonej bez porozumienia z wciągniętymi w tę awanturę Europejczykami, a następnie po spoliczkowaniu Francji na Pacyfiku, władze w Waszyngtonie mogą wykorzystać kryzys ukraiński do tego, aby zmusić swoich sojuszników do zwarcia

szeregów na Starym Kontynencie.

tłum. Zbigniew M. Kowalewski